

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Dioecesis Paderbornensis Rituali Romano accommodata

Hermann Werner <Paderborn, Bischof>

Paderbornæ, 1753

De modo absolvendi à suspensione vel interdicto extra vel intra
Sacramentalem confessionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36023

In foro autem interiori confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat, juxta formam communem, supra, præscriptam, in absoluteione Sacramentali.

Ritus absolvendi excommunicatum jam mortuum.

SI quis excommunicatus ex hac vita discedens dederit signum contritionis, ne Ecclesiastica careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest, hoc modo.

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, & absolvatur, ut infra, deinde absolutum in loco sacro sepeliatur.

Si verò fuerit sepultum in loco profano, si commodè fieri poterit, exhumabitur, & eodem modo verberabitur, & post absoluteionem in loco sacro sepelietur; sed si commodè exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

Quodsi in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulchrum. Dum autem corpus sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat antiph. Exultabunt Domino ossa humiliata. Ps. Miserere mei Deus &c. quo finito absolvatur dicendo Auctoritate mihi concessâ, ego te absolvo à vinculo excommunicationis, quam incurristi (vel incurrisse declaratus es) propter tale factum, & restituo te communioni fidelium.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti Amen. Deinde dicetur psalm. De profundis, in fine Requiem æternam dona ei Domine. Et lux perpetua &c.

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison; Pater noster. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. à porta inferi. Erue domine animam ejus. Requiescat in pace. Amen.

Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus &c.

Dominus vobiscum. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DA quæsumus domine, animæ famuli tui, quem excommunicationis sententia constrinxerat, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, & superni luminis claritatem. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

De modo absolvendi à suspensione, vel interdicto, extra vel intra Sacramentalem confessionem

SI Sacerdoti sit commissa facultas, absolvendi aliquem à suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipuè determinata, uti poterit hac formula.

Pœnitens dicat Confiteor &c. Sac. Misereatur &c. Indulgentiam &c.

Deinde.

Auctoritate mihi à N. traditâ, ego te absolvo à vinculo suspensionis (vel interdicti) quam (vel quod) propter tale factum (vel causam) incurristi (vel incurrisse declaratus es.) In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Si verò confessario, sive in foro conscientie, sive extra data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc, postquam absolverit à peccatis, addat consequenter.

Eteadem auctoritate dispenso tecum super irregularitate (vel si sint plures, irregularitatibus) in quam, (vel in quas) ob talem (vel tales causas) NN incurristi, & habilem te reddo, & restituo te executioni ordinum & officiorum tuorum. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Si nullum ordinem habeat, dicatur. Habilem reddo te ad omnes ordines suscipiendos, vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati. Quod-

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, & fructus malè perceptos, condonare, subjungit.

Et restituo tibi titulum beneficii (vel in plurali.) & condono tibi fructus malè perceptos In nomine Patris &c.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO EUCCHARISTIÆ SACRAMENTO.

OMnibus quidem Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis religiosè sanctèq; tractandis magna ac diligens cura adhibenda est; sed præcipuè in administrando ac suscipiendo sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius, & admirabilius habet Ecclesia Dei: cum in eo contineatur præcipuum & maximum Dei donum, & ipsemet omnis sanctitatis & gratiæ fons, auctorq; Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet, reverentia, debitoq; cultu tractet, custodiat, & administret; tum etiam populus sibi commissus id religiosè colat, sanctè, frequenterq; suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, & quanta animi religione ac pietate, & humili etiam mundoq; corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere: ut præmissâ Sacramentali confessione, omnes, saltem à media nocte, jejuni, & utroq; genu flexo, Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant, viri, quantum fieri potest, à mulieribus separati. Ut vero ad frequentiorém communionem suavius & efficacius suos inducat non facillè nec importunè extra quatuor majora festa exiget aut admittet nummos confessionales.

Moneantur præterea Communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, nec statim vagis oculis circumspiciant, aut exspuant, neq; de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species ex ore decidant; sed, qua par est, devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atq; etiam de sanctissimâ passione Dominicâ, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur & sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuò aliquot particulæ consecratæ, eo numero, qui usui infirmorum, & aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pyxide, ex solida, decentiq; materiâ, eaq; munda, & suo operculo bene clausâ, & quantum res ferret, ornato in tabernaculo obserato.

Hoc autem tabernaculum omni alia re vacuum, in altari majori, vel in alio, quod cultui & venerationi tanti Sacramenti commodius videatur ac decentius, sit collocatum, ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures vel saltem una, diu noctuq; perpetuò colluceat; curabitq; Parochus, ut omnia, ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaq; sint & conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ verò seu particulæ consecrandæ sint recentes, & ubi eas consecraverit, veteres primò distribuat, velumat.

Fideles omnes ad Sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publicè indigni, quales sunt, excommunicati, interdicti, & manifestè infames, veluti metretices, concubinarij, fceneratores, magi, sortilegi, blasphemi, & alij ejus generis publici peccatores: nisi de eorum pœnitentiâ & emendatione constet, & publico scandalo prius satis fecerint.

Occultos verò peccatores, si occultè petant, & non eos emendatos agnoverit, repel- lat; non autem si publicè petant, & sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea, seu phreneticis communionem dare non licet; licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, & devotionem ostendant, cum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.